

Csicsói Hírmondó

Csicsó kéthavi rendszerességgel **megjelő** ingyenes lapja

A TARTALOMBÓL

A Hírlap jelentkezik	1. oldal
<i>Ifj. Bödők Károly</i>	
„A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek.”	2. oldal
<i>Nagy Amália</i>	
Falunapi program	3. oldal
Mikrocsipek házi kedvenceinek szeptember 30 -ig kötelező	3. oldal
<i>Ifj. Bödők Károly</i>	
Víz, víz víz! Emlékezés az 1965-ös árvízre	4. oldal
<i>Androvics Adrianna</i>	
“Nem támadni, védekezni”	5. oldal
<i>Androvics Adrianna</i>	
Focimánia	5. oldal
<i>Androvics Adrianna</i>	
Idős emberek és a szeretet	6. oldal
<i>Nagyné L. Olga</i>	
Képviselői napló	6. oldal
<i>Komjáthy Lóránt</i>	
Szelektív felelősség	7. oldal
<i>Komjáthy Lóránt</i>	

A HÍRLAP JELENTKEZIK...

Csicsó község ingyenes hírlapja jelentkezik a következő számmal. Ezentúl kéthavonta jelenik meg. A lapot Csicsó község polgárai szerkesztik függetlenül. Amennyiben van javaslata, története, mondanivalója, véleménye a falu lakosainak, kérem, írja le, mondja el. Szeretnénk a lapot minél színesebbé tenni, mint amilyenek mi vagyunk. Fontos, hogy gondolatainkat meg tudjuk osztani egymással.

Egyre rohanóbb világot élünk. Az internet és a közösségi oldalak elterjedésével tapasztalható egyfajta bezárkózás. Nagyon sok információ fellelhető. Sajnos a társas kapcsolatok rovására. Bizonyára többen emlékszünk még a közös tollfosztásokra, közös éneklésekre, beszélgetésekre, ahol az egymás dolgait és a falu közösségének dolgait megbeszélték az emberek. Nagy mesemondó estek voltak. A gyermekek a szüleik és tanáraik szájából tanulták meg a világ dolgait. Az elektronikus világ fejlődése mindent megváltoztatott. Kérdés, hogy a jó irányba-e? Erre a kérdésre bizonyára csak később kapunk választ. Később fogjuk megtapasztalni ennek a változásnak a hatásait.

Egy falu fejlődésének életében fontosak a közösségek. A falu iskolájának helyzete rámutat majd a 20 év múlva kialakuló problémákra. Most már mérhetők a 20 évvel ezelőtti tettek. A rendszerváltozás után kialakult viszonyok és a pénz után rohanó szülők gyermekei bizony káros hatással voltak és vannak a gyermekekre. A helyi alapiskolában sajnos egyre több a speciális pedagógiát igénylő gyermek. A szülőknek is több felvilágosításra lenne szükségük, hogy megértsék a gyermekük állapotát és elgondolkodjanak azon: Vajon miért van ez így? Az okok a múltban keresendők. Tény, hogy csak ma tudunk tenni, hogy a dolgok később a helyes mederbe terelődjenek. Tanulnunk szükséges, szükséges megérteni jelenlegi helyzetünket.

Reméljük a falu közös lapja elindít egyfajta közös beszélgetést, információáramlást, mely eddig hiányzott. Egyfajta közös összefogást a közös jövőnk érdekében. Ma kell tennünk azért, hogy a jövőnk szebb, békésebb, boldogabb legyen!!!

Igyekszünk elindítani a közeljövőben egy weblapot is, ahol a leírt információk bővebb tartalma található meg. (www.csicso.eu).

A következő számba szívesen fogadunk hirdetéseket magánszemélyektől, vállalkozóktól, akik szeretnék támogatni lapunk működését.

Ifj. Bödők Károly

„A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek.”

(Vörösmarty Mihály)
Szülőfalum Csicsó (1.)

Néha bizonyára eltöprengünk azon, hogyan alakulhatott ki a mi kis falunk, miért hívják Csicsónak, hogy boldogultak az itt letelepedett emberek a hétköznapjaikon, a történelem viharában. Ezekre a kérdésekre teljes bizonyossággal nem tudunk felelni. Megpróbálom elmondani, milyen történeteket hallottam, olvastam kedves falumról. Hozzászólást szívesen fogadok!

Kisiskolás korunkban ezt mondták a gyerekeknek: „A hagyomány szerint egy itt letelepedett Csicsó nevű halászlőről kapta falunk a nevét.” Nos, ezt így képzelem el:

Csallóköz, és ahol a mi falunk található, Alsó Csallóköz, lápos, mocsaras, nádas vidék volt. (Ham) A Duna szabadon folyt a medrében, ágazott - bogazott. (Erecs - eres, Mire vagy Millér - mély ér). A nádasokban tapolcsánfirgek - toportyánfarkasok tanyáztak. (Farkasföld) Áradáskor a táj tengerré változott. Hogy mégis mért telepedtek le itt emberek már az ókorban is? Mert a vizek, nádasok, rétek, erdők bővelkedtek halakban, vadakban. A honfoglaló magyarokkal vándorló törzsek is rátaláltak erre a „Tündérkertre”. Az ókori települések romjaiból, sírhalmaiból keletkezett kis magaslatokra, dombocskákra felhúzták vályogból, sárból, nádból döngölt kunyhóikat. Így alakulhatott ki Csicsó, sőt kettő is: Alsó és Felső. És a szomszédos Erecstő, Ásványtő, Bezdán, Kécs, Böcs. Ezek a nevek még élnek a köztudatban, de a települések a tatárjárás, törökidő idején elpusztultak, vagy természeti katasztrófák - tűz, víz - pusztították el őket. Ez a józan ész diktálta építkezési mód jellemző a falura, egészen a XX. század közepéig. Ezért kanyargósak ma is a régi utcák, követik a házak vonalát. A múlt század közepén Mocsári doktort szülő asszonyhoz hívták az Erecsi út elejére. A falu vége felé, ledobta biciklijét, és gyalogosan gázolt tovább a sártengeren át. Közben „tisztességszólván”, szidta a „paraszt Istenit”, aki meglát egy dombot, és mindjárt odaépítkezik.

Csicsó község a Csallóköz egyik legrégebbi helysége. Már 1172-ben a pannonthalmi apátság levéltárában őrzött oklevélben említik Sysou alakban. Erről, a csicsó szó jelentéséről, Csicsó urairól, és egyebekről, majd a folytatásban írok.

Most két fontos előttünk álló nyári eseményről szeretnék még írni: az aratásról és a búcsúról.

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma” (Az Úr imája, Máté 6:9-13)

Péter-Pál napján, június 29-én, megszakad a búza töve. El kell kezdeni az aratást.

„Esik eső a harasztra. Haragszom én a parasztra, mert a paraszt akkor arat, mikor legjobban süt a nap.” És hogy az idő jó legyen, a másik aratókezdő (július 2) szentet is megintették: „Sarlós Boldogasszony, ne sírjon kigyelmed, mert így a jó idő 4-5 hétre elmegy.” A férfiak kendervászon ümögben (ingben), gatyában, kalapban, a lányok, asszonyok

hosszú ujjú rékliben, szoknyában, kendővel védték magukat a portól, naptól. A kaszához tokmányos tarisznya tartozott, a tokmánnyal, a kaszakúvel, a kalapáccsal és az üllővel. Ha Sarlós Boldogasszony sírós volt, bizony megtörtént, hogy kabátban arattak. A módosabb helyeken, vagy népes családoknál két kaszás kaszált, az első marokszedő (leány) lerakta a sásból font kötelet, erre a fél kévét. A második marokszedő a kéve másik felét, a kötöző pedig bekötötte. Ínséges időkben, a világháborúk alatt, jó, ha egy családban akadt egy kaszás, és egy utána menő, aki szedte és kötözte is a markot-kévet. A kévéket kepékbe rakták. Egy kepe 18 kévéből állt, a 18. a „pap” trónolt a tetején. Mikor megszáradt a gabona a földeken, asztagba hordták, a szűrűre (szérű: az udvar szélén kijelölt hely). Itt csépeltek, nyomtatták a gabonát, kézzel, vagy ökrök, lovak befogásával. Az 1900-as évek elejétől már „masináztak”. A Rakodóra- Kertalja Duna felőli részére rakták az asztagokat. Itt hányták a gabonát a cséplőgépekbe. Az 1950-es évektől, már a szövetkezet idején, megjelentek a kombájnok. Az aratással könnyebben, gyorsabban haladtak, de még így is megizzadtak, nyelték a port a kombájnosok és az őket kísérő traktorosok, munkások. Az aratás után arató ünnepséget tartottak. Az aratókoszorút végigvitték a falun, dalolva, táncolva. Este aratóbál volt, az egész falu mulatott. Sok mindent lehetne még mesélni az aratásról. A legfontosabb mezőgazdasági munkáról, amiből így vagy úgy, az egész falu kivette részét. Ma már szinte azt sem tudjuk, mikor aratnak. Az emeletnyi magas, klimatizált fülkével ellátott kombájnnal, traktorokkal, egyéb gépekkel, összehasonlíthatatlanul egyszerűbb lett a munka. Ez azonban semmit nem von le az aratás jelentőségéből.

Lesz még Csicsón búcsú!

Mondják ma is hol fenyegetőzve, hol biztatóan. Egyszer régen a csicsói legényeket megverték a szomszéd faluban Bezdánban-Breznányban? (megszűnt kis falu a Duna partján) a búcsúban. Mások szerint a füssiakkal verekedtek. Amikor hazafelé szaladtak, öklüket rázva, ezt kiabálták vissza. A búcsú a katolikus vallásúaknak szent ünnep. A magyar „búcsú” kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által. A búcsú kapcsolódhat a templomok védőszentjének évente megtartott emlékűnnepéhez is. Csicsón ez a nap augusztus 15, mivel a Szűz Mária Mennybevétele római katolikus templom Nagyboldog-asszonynak van szentelve. A falu népének ünnep, szórakozás. Ilyenkor a falusi gyerekeknek alkalmuk van élvezni a ringlispílt - körhintát, hajóhintát, hullámvasutat, a kirakodóvásárt. Új ruhát kapnak, amiben a tanévnyitóra is elmehetnek. Ez az utolsó nyári örömmük, mert pár nap múlva kezdődik az iskola!

A nyár végén a reformátusok is hálát adnak Istennek. Új kenyérért való úrvacsorás hálaadó istentiszteletet tartanak. Lezárul egy időszak. Kezdődik az iskolaév, kezdődik az őszi betakarítás.

Nagy Amália, Csicsó, 2013. Május-június

FALUNAPI PROGRAM

Csicsó község Önkormányzata és polgármestere tisztelettel meghívja Önöket
a 18. falunapi ünnepségre 2013. június 21. – 22.

2013. június 21. (péntek)

17,00 óra Megemlékezés az I. és II. Világháborúban elesettekről a helyi temetőben – koszorúzás

2013. június 22. (szombat) helyszín: a csicsói futballpálya

8,30 óra Zenés ébresztő

11,00 óra Légvár, csúszda a gyermekek részére (11-15 ó között ingyenes)

11,00 óra Barátságos diák labdarúgó mérkőzés Nemesócsa és Csicsó között

12,30 óra Barátságos labdarúgó mérkőzés Nagykeszi és Csicsó között

14,00 óra Megnyitó

14,15 óra 11-es rúgó verseny

14,00 óra Gáspár Sámuel Alapiskola és Óvoda és a helyi zeneiskola tanulóinak műsora

15,00 óra Kuttyomfitty társulat „Eltáncolt cipellő” című előadása

16,00 óra Kempo bemutató

17,00 óra A csicsói „Közkincs” együttes fellépése

17,30 óra Bósi Szabó László és Dóka Zsuzsa nóta és operett műsora

18,30 óra Mészáros Tamás és Varga Evelin „Musical ragyogás” című

zenés, szórakoztató műsora

19,30 óra A „TAT” tehetségkutató szereplőinek fellépése

20,30 óra „Mini Tini” táncsoport fellépése

21,00 óra A csicsói „GRANDIOSO” együttes fellépése

22,00 óra Utcabál

Mindenkit szeretettel várunk!

A Községi Hivatal programja alapján

Mikroczippek házi kedvenceinek szeptember 30 -ig kötelező

Kutyák, Macskák, Vadászgörények regisztrációja – csipezése – kötelező, 2013 szeptember 30 -ig!!! Török Tihamér csicsói állatorvos tájékoztatása szerint. Rizsszem nagyságú mikroczipet kis fecskendővel oltják be az állatok nyaki részébe. Ez a művelet az állat számára fájdalommentes. A mikroczip tartalmaz egy regisztrációs számot, az állat tulajdonosának adatait, lakhelyét, telefonszámát, így a kóbor állatokat könnyen be lehet majd azonosítani. Mikroczip egyszer beültetendő egyedi szerkezet. Másik állatba nem ültethető be. Az adatok bekerülnek egy központi nyilvántartási rendszerbe.

A csip behelyezésének költségei Csicsón a doktor úrnál 12 EUR. Amennyiben a doktor úrnak ki kell menni házhoz, 15 EUR. A csip behelyezésekor kötelező a veszettség elleni védőoltás beadása, beadásának dátumát a mikroczipnek tartalmaznia kell. Ennek plusz költsége 5 EUR.

A mikroczip rendszer bevezetésével új magasabb büntetések is kiszabásra kerülhetnek, amennyiben a kóbor állat megharap valakit. Minimálisan kiszabandó büntetés 250 EUR, függetlenül az állattulajdonos szociális helyzetétől. Ezt a büntetést az Állami állatorvosi hivatal szabja ki.

A csippel nem rendelkező kóbor állatok sorsa bizonytalan. Magyarországon működik a gyepmesteri

tevékenység, ami nálunk a sintérnek felel meg. Török doktor úr tájékoztatása szerint nálunk nem működik jelenleg sintérszolgálat. A kóbor állatokat jelenleg a Komárom melletti Gadócon működő állatmenhelyre lehet felajánlani. Ők nem kötelesek az állatokat befogadni.

A kóbor és jelöletlen állatok kilövése egy speciális altatópuskával lenne megoldható, melynek beszerzése és engedélyeztetése valószínű a közeljövőben történik meg.

Török doktor úr mindenkit arra kér, hogy ne az utolsó pillanatra hagyja a házi kedvencei kötelező mikroczippezését. Reméljük a jövőben megoldódik ezzel az Európa uniós rendelettel a kóbor és kiszokott állatok sorsa. Minden állattulajdonos talán jobban vigyáz majd házi kedvencére, már csak a jövőben kiszabható magas bírságok miatt is.

Ifj. Bődök Károly

Víz, víz víz! Emlékezés az 1965-ös árvízre

1965-ben, amikor az árvíz volt, én még nem is éltem. Pocaklakó voltam édesanyám hasában. Minden áldott állapotban lévő kismamát elvittek Dunaszerdahelyre és Pozsonyba. Lehetséges, hogy a félelem túlságosan is befészkelte magát a lelkembe, mert azóta is foglalkoztat ez a téma. Olyannyira, hogy az évfordulóhoz közeledvén leültem Kiss Nándor bácsival beszélgetni. Számomra is ismeretlen dolgokról beszélgettünk, pedig azt gondoltam, hogy már ismerem az árvíz történetét.

Az 1965-ös év épp ilyen esős időszak volt. Ahogy közeledett a veszély, úgy tették meg a szükséges óvintézkedéseket. Elrendelték a faluban az állatok, később az emberek teljes evakuálását. Mire arra került a sor, hogy bekövetkezik a tragédia, addigra már teljesen üres volt a falu. Csak egypár idősebb férfi maradt a faluban. Hogyan szakította át a víz a gátat, arról több legenda is szól. Van aki szándékos szakításra (robbantásra) emlékszik. Van aki azt mondja, természetes úton kereste a víz a helyet magának. Sajnos itt Csicsónál volt a víznek legerősebb az ereje. Itt volt leggyengébb a gát, mert akkoriban még nem volt ilyen erős és magas. Ebbe az állapotába csak sok évvel az árvíz után, tulajdonképpen a bósi erőmű építésének megkezdésekor került.

Beszélgetőtársam elmondta, hogy három napig nem is volt víz a faluban. A Csiliz töltése felfogta a vizet. A füzesi és a többi levezető kanálisok elvezették a vizet inkább Nagykeszi térség felé. A faluban legelőször az újsoron mutatta meg erejét a dühöngő áradat. Leszakadt a híd, majd a víz szépen, lassan kezdte ellepni az utcákat és a házakat. Azokon a területeken, amelyek magasabban fekszenek, mint a Felső, a Duna, az Alsó és a Petőfi utcákban és az Árokháton egyáltalán nem volt víz. A többi utcában és az Erecsi úton is csak gázló alakult ki. A Duna töltéséig ki lehetett menni traktorral. Arról, hogy hány ház dőlt össze és hány ház vált teljesen vagy részben lakhatatlanná, most nem írok. Nem is volt olyan család, akinek a rokonságában nem következett volna be a tragédia. Beszélgetőtársam arról is mesélt, hogy abban a szörnyűséges időben milyen példaértékű volt az összefogás az emberek között. Az állam óriási segítséggel járult hozzá, hogy a falu újjáépülhessen. Segítséget kaptunk más járásoktól, építővállalatoktól, katonaságtól. Csehországból is érkeztek munkás emberek, akik szintén kivették részüket a romok eltakarításából és az új házak alapjainak letételéből. Hordták be a faluba a kenyeret, az építőanyagot. Részt vettek a fertőtlenítésben is. A víz visszahúzódnása után a rothadó gabona miatt bizony, rettentő bűz lepte el a falut. Segítség érkezett szinte mindenhol az országból. Tervező irodát is helyeztek ki. Ott rajzokat készítettek, hogy minél hamarabb megépülhessenek az új házak. A családok a szövetkezettől és más munkáltatótól kamatmentes kölcsönöket kaptak. Ez akkoriban hatalmas segítség volt. Mint ahogyan az is, hogy villanyszerelőket, ácsokat, kőműveseket küldtek a faluba. A családfők engedélyt kaptak arra, hogy a víz visszahúzódnása

után otthon maradhassanak eltakarítani a romokat. Az „átkos” időben, mint mindent, az építőelemet is csak nagyon nagy utánajárással lehetett megvásárolni. Árvízkor ez az állapot is megváltozott. Mindenki rövid időn belül hozzájutott a faanyaghoz vagy a téglához, tetőcseréphez. A segítő kezek úgy dolgoztak, mint a méhek. A házak szaporodtak, mint a gombák. Karácsonyra már mindenki igyekezett lakhatóvá tenni az otthonát. Akárhogy is számoljuk, ez csak pár hónap.

Elgondolkodtató az a tény, hogy negyvennyolc évvel ezelőtt az összefogás milyen erős volt. Felteszem a kérdést! Jelen helyzetben ez az erő milyen erős lenne? Félre tudnánk-e tenni minden haragunkat és irigységünket egymással szemben? Tudnánk-e önzetlenül segítséget adni?

Egy másik gondolat. A szarvasmarha állományt elvitték Terchovára az ottani legelőkre. A disznókat és egyéb háziállatokat is mind elszállították biztonságos helyre. Mindet megjelölték valamilyen módon. Így az állatok a sok viszontagság után, szerencsésen visszakerültek a gazdáikhoz. Egy sem hiányzott belőlük! Lopásokról és fosztogatásról nem érkeztek bejelentések az akkori HNB-re. Mindenki a maga bajával volt elfoglalva, és tette a dolgát, mert a helyzet azt diktálta.

Az árvíz egyetlen jó pontja az volt, hogy a falu 1965 után gyorsan megindult a fejlődés útján. Új betonutakat kapott a kavicsos és köves utak helyett. Bevezették a faluba az ivóvizet. Szépen kiépült az infrastruktúra. Új utcákat nyitottak, építkezési telkeket osztottak ki. Egyre többen választották otthonuknak a falut. 1980-as években laktak itt a legtöbben.

Amikor ez a cikk megíródott, éppen csak túl voltunk a Duna újabb áradásán. Aggudalommal töltött el mindannyiunkat, hogy bármikor megtörténhet a tragédia. A gát jól bírta a nyomást. Biztos vagyok benne, hogy a lakosság is helytállt volna a bajban. Csak egyeseknek tudatosítaniuk kellene, hogy nehéz járművekkel ne rongálják az amúgy is nyomás alatt lévő töltést.

Androvics Adrianna 2013. június 14.

„Nem támadni, védekezni!!!“

Szeretettel köszöntök mindenkit, a Csicsói Kempo Klub nevében. A kis csapat már 5 éve dolgozik a faluban. A vezetőségi tagok, úgymint: Bajnóczi Roland, Pallag Róbert, Földes Csaba és Androvics Adrianna 2012 decemberében hivatalossá tették a klub megalakulását. Tagjai között a régi harcosok mellett megtalálhatóak az új, sportolni vágyó ifjak is. Az edzések minden hétfőn és csütörtökön koraeste fél 6-tól kezdődnek a helyi tornateremben. Ez a fajta küzdősport főleg az önvédelem tanítására veti a hangsúlyt, ami napjainkban égető szükségé válik. Ezen felül a harcosok erőnlétet nyernek, megtanulják becsülni és segíteni a másikat, alázatot gyakorolnak. Aki nem versenyszerűen akar sportolni, az is megtalálja a kempóban a mozgásigényének megfelelő teret. Harcosaink számos hazai és nemzetközi versenyen méretették már meg magukat, amit számos elismerés és érem igazol. Évente egy alkalommal vesznek részt edzőtáborozáson Kovácspatakon, és többszörösen Komáromban a többi kempossal szemináriumon, ahol

természetesen nagymesterekkel gyakorolnak és tőlük kapnak újabb és újabb útmutatást, tapasztalatokat. A mai rohanó világban egyre aggasztóbb, hogy számos fiatal a nap legnagyobb részét a TV és számítógép előtt üli le, ahelyett, hogy választana magának megfelelő elfoglaltságot, jelen esetben sportot. Soha nem látok fiatalokat kint a szabadban a futballpályán kívül bármilyen sportot űzni. Eltűnően vannak a görkorisok, a kerékpározók, a futók, az úszók, pedig a Duna töltése és a kavicsbánya kiváló hely az unalom űzésére. Tapasztalható, hogy az ifjaink lusták, petyhüdtek és csak panaszkodnak, hogy ebben a faluban nincs semmi.

Pedig volna! Csak akarat kell és egy kis ötlet. Ezeket várjuk tőletek fiatalok, mert hiszen lehetne asztaliteniszezni, kerékpártúrázni, görkorizni, kosarazni, röplabdázni, vagy ha annyira az ülősportot választanátok, akkor ott a sakk. Helyet meg időpontot biztosan találunk megfelelőt. Csak bátran!!!

„A sport arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A sport tehát mindenre megtanít.“

Androvics Adrianna

Focimánia

„Kis pénz, kis foci, nagy pénz, nagy foci!“ Puskás Ferencről szól az idézet, ami nagyon is helytálló a mai anyagias időkben. De ha azt nézzük, hogy a csicsói foci milyen nagy múltra tekint vissza, akkor ezen az idézeten egy kicsit másítanék, mégpedig én úgy mondanám, hogy kis szív, kis foci, nagy szív, nagy foci. Mert a mi fiaink igenis szívüket, lelküket beleadják minden játékukba. Igaz néha több alkalommal landol a labda a mi hálónkban, de a mi csapatunk még él, edz és végigjátssza a bajnokságokat.

A csicsói foci nagy múltra tekint vissza. A futballisták és edzők jöttek, mentek, voltak hullámvölgyek, volt, amikor csak egy csapata volt a falunak, valaha a 80-as években a III. osztályban is játszottunk bajnokságot, a fiataljaink bajnokságot is nyertek, volt amikor pályánk sem volt, aztán az is lett, de egy valami az mindig maradt. Mégpedig a játékszenvedély. Az az egy sosem hiányzott, sosem lankadt. Mindig akadt pártfogója, aki tovább vitte és nem hagyta, hogy a tűz a játékosokban kialudjon.

Most is ezt a tüzet láttam a fiatalokban, amikor kilátogattam hozzájuk a pályára egy pénteki edzésnapon. Régen nem láttam ennyi focistát edzeni. Polgár Szabolcs elnök, Váradi Roland és Polgár Gergely edzők készségesen válaszoltak a kérdéseimre. Szavaikból azt vontam le, hogy egy nagyon jól működő sportszervezet alakult ki az elmúlt években, ahol nemcsak a vezetőség dolgozik alaposan, hanem a játékosok is egyre jobban fejlődnek, s beleadnak anyait-apait a játékukba.

A jelen helyzetben a faluban két csapat működik, a felnőtt csapat (22 fő), mely az idej tabellán a 9. helyen áll, és a diákcsapat (15 fő), ők pedig a 4. helyen tanyáznak. Sajnos a ifjúsági csapat a 2011-es bajnokság megnyerése óta feloszlott. Edzést minden pénteken tartanak a sportpályán, telente a tornatermet veszik birtokukba. Oda járnak edzeni az öregfiúk is, ők is szép számban képviseltetik magukat. Sőt azt is mondhatnám, hogy kevés olyan falu van, ahol ilyen aktív az „öreg“ csapat. Szép számban akad dolguk, néhanapján még nemzetközi vizekre is eveznek. Télen a teremfociban vannak jelen, nyáron a falunapokon szoktak játszani. Sajnos ez utóbbi már feledésbe merült. Természetesen

ők sosem felejtene, mert évente megrendezik a Polgár Tibor emlékkupa napot, ahol nemcsak az új pálya létrehozójáról, de az azóta elhunyt társaikról is megemlékeznek.

A sportszervezet fő támogatója a falu önkormányzata. Természetesen más szponzorok is akadnak bőven, akiknek szívügyük a sport támogatása a faluban. Ilyen módon szeretnék megvalósítani a pálya állandó öntözését, mellyel a minősége is fokozatosan javulna. A vezetők elém tártak egy halom ötletet, amit remélem sikerül akár önerőből akár szponzoroktól kapott pénzből, vagy a falu támogatásával megvalósítaniuk. Mert ők nem csak kapni, hanem adni is szeretnek. Így történt meg az, hogy 2013-ban a kempo klubnak adományoztak 100 €-t, a csicsói óvodásoknak pedig 15 db. gimnasztikai labdát vásároltak. Ezt mind a húsvéti bál bevételéből sikerült kisajtolni.

Ahogy az idézetben írtam, már régóta tudom, hogy a sportolóknak hatalmas szívük van. Mindenkitől elfogadják a segítséget, még a legapróbbat is, de ha kell, akkor ők is önzetlenül segítenek, ahol tudnak. Jó volna, ha még több fiatal hódolna ennek a sportágnak, mert a foci az egyetlen a világon, melyet északtól - délig, kelettől - nyugatig, mindenütt játszanak. Na meg az is jól esne a fiúknak, ha egy kicsit többen szurkolnánk végig a meccseket, buzdítanánk őket, közösen örülnénk, amikor rezeget a háló. Valamikor hajdanán a vasárnapi meccs az egész család számára egy egész délutános kikapcsolódás volt. Mert a győzelem után mindenki megérdemelten megkapta a jutalmát: mi gyerekek egy koronás puncsos sütit vagy fagyaltot, az apukák meg a játékosok a frissen csapolt aranyfácán sört, az anyukák meg málnát iszogattak és kedélyesen elcseverészték egymással. Már csak e miatt is érdemes volna megpróbálni nem? Meg aztán, hogy is nézhetnénk nagyapáink és apáink szemébe, ha eljön az idő, hogy hagyjuk elveszni ezt a nagy múltú örökségünket.

Itt olvashatják Nagy Károly (1924-2000) írását a csicsói labdarúgás kezdetéről: <http://csicso-nagy.uw.hu/fo-o-Csicso-NAGY-A/o5-futball.htm>

Androvics Adrianna, 2013. május 19.

Idős emberek és a szeretet

Manapság az emberek nem érnek rá beszélgetni. Sietnek a munkahelyre, persze, ha van. De akár van, akár nincs munka, az emberek stresszben, idegességben élnek. Ebből aztán betegség következik. Pedig mindenkinek szüksége lenne kedves szóra, biztatásra.

Az idős emberekről írnék, mivel sok időt töltök velük, mert idősek otthonában dolgozom. Tudom, mennyire igénylik a kedves szót, beszélgetést, törődést, segítséget. Az idős ember hamarabb pánikba esik. A betegség (érelmeszesedés) miatt feledékeny, nem ismeri jól fel a helyzetet, tehetetlen. Ezért nagy szüksége van biztatásra, vagy egy kevés irányításra (de a döntés jogát hagyjuk meg neki), segítségre. Falunkban

létre lehetne hozni klubot, ami kultúrműsorokat, előadásokat nyújtana, tanácsokkal látná el az idős embereket. Néhány együtt érző emberből lehetne egy hálózatot kialakítani, akik naponta, kétnaponta látogatnák a magányos, segítségre szoruló időseket.

Sok betegség okozta problémát lehet orvosolni egy kis mozgással, folyadék – legjobb a víz - bevitellel (az idősek nem érzik a szomjúságot), egészséges (zöldség, gyümölcs, fehérjék: sovány húsok, akár pépesen, tejtermékek, tojás) és rendszeres étrenddel. No, és persze szeretettel! Mert a szeretet szeretetet szül, ellenségeskedés helyett egyetértést.

“Szeretni és szeretve lenni a legnagyobb boldogság a Földön!” (Goethe).

Szeretettel Nagyné L. Olga

Látókör

Képviselői napló

A legutóbbi képviselői ülésre május 28-án került sor. A főbb témák közül a legfontosabbak az iskola felújításának és a falu kanalizációjának tervei voltak, valamint a falu vízvezeték-hálózatának eladása, és a könyvtár statútuma.

A sokak által egyre várt iskola épületének felújítása egyelőre csak terv. Földes Csaba polgármester tervei szerint a 2009-es európai uniós pályázati kiírás sikertelen beadásánál kidolgozott projektterv és tervrajz alapján közbeszerzést hirdetne meg az iskola felújítására, amely az épület külső szigetelését és a nyílászárók cseréjét is tartalmazza. A közbeszerzési eljárás elindítása még heteket igényel, és még akkor is kérdéses marad, hogy lesz-e olyan kivitelező, aki a megadott feltételek mellett hajlandó lesz vállalni a projektet. A képviselőtestület jóváhagyásával ugyanis a projektet a kivitelezőnek a falu öt év alatt éves részletekben fizetné meg. Ez azt jelenti, hogy olyan vállalkozót kell keresni, aki hajlandó öt évre előfinanszírozni ezt a jelentős beruházást.

Csicsó és Füss közös csatornázási rendszert alakít ki. A folyamat egyelőre gyerekcipőben jár, de a május 28-ai ülésen a képviselőtestület áldását adta a vízvezeték-hálózat eladására. A 14 kilométernyi csőhálózat eladásával a falu több mint 39 ezer eurónyi bevételre tett szert, megszabadult a karbantartási költségektől, illetve a kanalizáció költségeinél a vevőnek, vagyis a KOMVak-nak 5 %-os részt kell vállalnia. A csatorna rendszer, mint ahogy Szelektív felelősség című írásunkban említettük, az úthálózatunk alatt kell hogy húzódjon. Az árok és az út melletti közvetlen fél méter

már foglalt a gáz- és vízvezetékek miatt. Ami még fontos a csatornázás terveinél, az az érintett területek tulajdonjogi szerkezete, amit a projekt megkezdése előtt teljes mértékben tisztázni kell majd.

A könyvtár statútumát elfogadta a képviselőtestület. A statútum léte tulajdonképpen olyan jogi személyiséggel ruházza fel a könyvtárat, amivel pályázatok beadására is lehetősége nyílik, így külső forrásokat is szerezhet. A könyvtár jogalanyiségének illetően megalapítása először 2008-ban került szóba, mikor még Nagy Szerénke volt a könyvtár vezetője, de akkor még nem volt meg a politikai akarat ehhez a lépéshez.

A legközelebbi képviselői ülésre valószínűleg nyáron vagy koraősszel kerül sor.

Komjáthy Lóránt

Illusztrációs felvétel: kanalizáció félkész állapotában

Szelektív felelősség

Korunk egyik legégetőbb civilizációs problémája a hulladék léte, szállítása, tárolása, esetleg újrafelhasználása vagy eltüntetése. Az emberiség életvitele olyan mértékű mesterséges anyagfelhasználást követel meg (műanyag-flakonok, mikrohullámú-sütők, elektronika, stb.), ami súlyosan és minimum kétszeresen terheli le környezetünket. Először nem túl olcsó előállításukkor, amely nem meglepő módon irdatlan mennyiségű energiát is igényel, másodsorban akkor, mikor az elhasznált, de újra nem felhasznált fogyasztási javaink kikerülnek közvetlen környezetünkbe.

A hulladék és a környezetszennyezés elsősorban életveszély, másodsorban egészségügyi és csak harmadsorban esztétikai probléma. Május 15-én a www.portfolio.hu gazdasági portálon egy érdekes cikk jelent meg az ivóvíz fontosságáról. Az írás bemutatta, hogy a világ számos részén, főleg az iparilag fontos területeken az ivóvizet nem az általunk megszokott módon nyerik, hanem gyárakban, tengervízből vagy szennyvízből. Az ivóvízhiány, bár mi, Európa szívében nem érezzük annyira, komoly méreteket ölt. A világ országainak legtöbbszörében ivóvíz tisztaságú vízzel öblíteni a vécét több, mint luxus. Mi, akik Európa egyik legnagyobb ivóvízkészlete felett csücsülünk, nagy felelősséggel tartozunk elsősorban a jövő generációjának, hogy megőrizzük a legfontosabb természeti kincsünket, a vizet. Mindezek fényében, ideje tudatosítanunk, hogy a környezetszennyezés, gondolok itt a nem legális vagy felelőtlen hulladéktárolásra, veszélyezteti jövőnket. A mesterséges vegyi és szilárd hulladék a talajba szivároghatva megfertőzi azt, és vele a Csallóköz alatti vízkészletet.

A LION Közművelődési Közösség harmadik éve rendezett meg szemétyűjtést a Lion rezervátum felé vezető úton. Az összegyűjtött szemét a nagykeszi szemétdombon került elhelyezésre. Mikor legutóbb ott jártam, elborzadva tapasztaltam, milyen méreteket ölt egy viszonylag ritkán lakott térség hulladéktermelése. Nehéz azt is megbecsülni, vajon milyen mennyiségekről beszélhetünk a városok esetében.

A hulladék kezelése nem kis költségekkel jár. Csicsón csak a lakossági hulladék begyűjtésére és elszállítására évente 22 ezer euró környékén mozog, lakosonként körülbelül 17 €. A megközelítés azért pontatlan, mert nem beszéltünk a szelektív hulladékgyűjtés költségeiről, amely egyelőre ingyenes, s előnyei csak azután mutatkoznak meg, hogy javul a faluban a szeméttárolási kultúra, de nem beszéltünk a jogi személyek, vagyis a vállalkozások hulladéktermeléséről sem. Jelenleg is többen nem megfelelően vagy egyenesen illegálisan tárolják háztartási vagy építkezési hulladékaikat, amire jó példa a Lion rezervátum környékén begyűjtött 2,5 tonna szemét az elmúlt három év alatt.

Természetesen a falu polgárai nincsenek könnyű helyzetben, hiszen ha az ember helyesen akar eljárni, az pénzébe kerül, de jelenleg minden lehetőség meg van Csicsói Hírmondó I/2.

adva ahhoz, hogy mindenki tekintettel lehessen saját környezetére. Ezért is van az illegális személerakatokkal szemben zéró tolerancia. Jelenleg két alternatíva között áll fenn a választás lehetősége. A Község Házának ugyanis lehetősége lenne büntetésekkel sújtani az illegálisan személtelő polgárokat, ezzel védve meg a községet, vagy olyan megoldást keres, amelynél ösztönözni tud a hatékonyabb szemétagazdálkodásra büntetések nélkül (jutalom alapú gazdálkodás).

A háztartási hulladék kategóriájába sorolandó a szennyvíz is. Csicsón egy nemrég elfogadott helyi rendelet (VZN) akár 300 € feletti büntetéssel sújthatja azokat, akik szennyvizüket nem megfelelően, például az udvarra, kertbe, erdőszélre, szívatják. A rendelet szerint az úgymond hivatásos szennyvízszállítók szolgáltatását kell igénybe venni (szippantós autók). Ennek gyakorlati kivitelezése a korlátozott kapacitás és az ellenőrizhetőség megoldatlansága miatt egyelőre nem lehetséges. Ellenben a legutóbbi képviselői üléskor a testület kilátásba helyezte a falu kanalizációjának megépítését. A beruházás fontos lépés lehet, de érdemes odafigyelni annak gazdaságosságára, illetve színvonalára. A szennyvízelvezető csatornák ugyanis nem húzódnak az út mellett, csakis az alatt, ami problémákat is felvethet, példaként említeném Nagymegyert, ahol a csatornázás miatt gyakorlatilag folyamatosan süllyed meg vagy omlik be az út.

Hogy mikor lesz esedékes a csatornázás kivitelezése községünkben, egyelőre kérdéses. Annyi biztos, hogy a legutóbbi áradások során tapasztalat problémák a Virág utcában vagy a Sport utcában újabb kihívások elé állítják a tervezőket. A legutóbbi képviselőktől származó információk szerint, a Virág utcai vízelvezetés megoldása papírra került, s a kivitelezés hamarosan megtörténik.

Összegezve tehát leírtakat, a következő bő tíz év a hulladékgyűjtés, a vízgazdálkodás és a területrendezési tervek körül fog forogni Csicsón. Érdemes figyelni az ezzel kapcsolatos híreket.

Komjáthy Lóránt

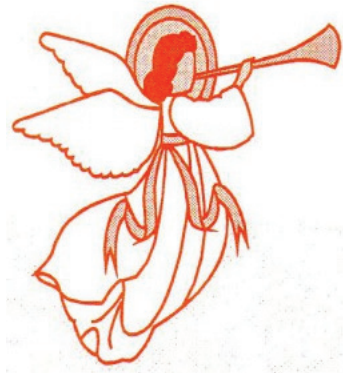
Felvétel: A LION KK munka közben a "szöllösöknél".
(fotó: Chyský Roland)

Hirdetések

A Csicsi Református Keresztyén Egyházközség szeretettel hívja

és várja a gyermekeket az idei KOEN napközis táborra, amely 2013. július 1-5 között valósul meg a református templom udvarában illetve a volt református iskola épületében.

A részvételi díj 1€ gyermekenként. Jelentkezni lehet Dr. Lévai Attila lelkipásztornál illetve Pogányné-Géczi Krisztina segédlelkésznél.

GONDOLAT

Egy férfi próbavadászatra vitte az új vadászkutyáját. Mindjárt lőtt is egy vadkacsát, ami beleesett a tóba. A kutya a vízen járva fölkapta a kacsát, s odavitte a gazdájához.

A férfi majd hanyatt vágódott megdöbbenésében. Lőtt még egy kacsát. megint, miközben ő a csodálkozástól szemét dörgölte, a kutya a vízen járva odahozta a kacsát.

Nem mervén hinni a szemének, a férfi másnap elhívta a szomszédját. De ismét csak, ahányszor ő vagy a szomszédja lőtt egy madarat, a kutya a vízen járva hozta eléjük a zsákmányt. A férfi nem szólt egy szót sem. A szomszédja sem. Hanem amikor már nem bírta magát túrtóztatni, kifakadt:

- Észrevettél valami különlegeset ezen a kutyán?

A szomszéd elgondolkozta dörzsölte az állát. - Igen. - szólt végül - Most hogy így mondd, igen. A nyavalyás nem tud úszni.

Nem arról van szó, hogy az élet ne lenne tele csodákkal. Sokkal többről: az élet csodálatos, s aki megszűnik ezt magától értetődőnek venni, rögn meg is látja.

Csicsói Hírmondó - Csicsó két havi rendszerességgel megjelenő ingyenes lapja
Szerkesztők: Ifj. Bödők Károly, Nagy Amália, Androvics Adriana, Komjáthy Lóránt
Minden kedves olvasónktól szeretettel várjuk véleményét, írását az info@csicso.eu e-mail címre! Írja meg javaslatát honlapunkkal és lapunkkal kapcsolatban!